

Sune Axelsson. Trollsländors flykt och andra essäer.

Akfeo förlag.

Av alla litterära genrer och berättarformer är essän den som jag uppskattar mest. Att bli lärd och underhållen på en och samma gång är en njutning. Dessutom lär man känna författaren på ett högst personligt sätt då man får följa hens tankegångar och associationer. Essäer passar särskilt bra till sommaren. Ett litterärt rosévin som svalkar och roar i ett avslappnat tempo.

Sune Axelsson är välkänd författare och förläggare för många i Östergötland som prövat flera olika inriktningar i sitt skrivande. Med boken "Trollsländors flykt" återvänder han till essän. Sune Axelsson har här samlat artiklar, essäer och inlägg från de senaste 20 åren tillsammans med en del nyskrivet material. Flera av dem har tidigare publicerats i Östgöta Correspondenten. Författaren spänner över ett brett område, allt ifrån Gilgamesh-eposet, bågskytte, kattdjur för att till sist mjuklanda i nostalgin. Det är kanske just detta som är styrkan med "Trollsländors flykt", att perspektiven skiftar och teman ändras. Det ger känslan av att få kunskap som spänner över ett brett område.

Sune Axelsson är också konstvetare. Många essäer knyter därför an till konst och konstnärer. Spännande är essän om kyrkmålaren Pehr Hörberg och hur författaren i honom finner en koppling till Pablo Picasso i ett självporträtt tillsammans med hustrun. Kapitlet om Ivar Arosenius är gripande då Sune Axelsson följer dottern Eva, Lillan i "Kattresan", och hennes märkliga och tragiska livsöde. Det är detta som är så fascinerande med essän som litterär form. Allt blir kunskap. Det finns alltid något mer man kan veta och få insikt om. Kunskap som en trollslända; vackert, tjusande, oväntat och lite flyktigt. Sune Axelsson lever upp till den ambitionen. En bok som passar för hängmattan och solstolen.

Jakob Carlander